

Gensidig Forsørgelsespligt rammer alle.

Alle der er gift/samboende vil blive ramt af den gensidige forsørgelsespligt – uanset, om det er en ægtefælle, en samlever eller blot en god ven du deler din bolig med, så vil også du blive ramt af gensidig forsørgelsespligt, om ikke før – så når du går på folkepension.

Loven om ægteskabets retsvirkning har eksisteret siden 18. Marts 1925, i §2 står der;- "Det påhviler mand og hustru gennem pengeydelse, gennem virksomhed i hjemmet eller på anden måde, at bidrage, hver efter sin evne, til at skaffe familien det underhold, som efter ægtefællernes livsvilkår må anses for passende. Til underholdet henregnes, hvad der udkræves til husholdningen og børnenes opdragelse såvel som til fyldestgørelse af hver ægtefælles særlige behov." Denne lov er fra velfærdssamfundets spæde barndom, en tid hvor sammensætningen af samfundet og familierne unægtelig så noget anderledes ud end i dag. Og til trods for lovens henstilling til, at det påhviler begge ægtefæller at yde deres, så var det en tid hvor de fleste gifte kvinder gik hjemme og passede hus, hjem og børn, dengang en vigtig og højt skattet del af familiens opretholdelse, og hvor kvinden stadig i høj grad var underordnet manden. Kvinden bidrog med sin arbejdskraft i hjemmet, manden udenfor hjemmet.

Sådan ser verden af i dag ikke ud længere, i dagens Danmark er overlevelse for en familie, uanset sammensætningen, baseret på at der er to fulde indtægter, dette er resultatet af politiske beslutninger der er taget og gennemført over de sidste årtier, og de dermed følgende udviklinger i samfundsstrukturen har betydet at det at stifte familie er blevet stadigt dyrere.

Siden da har vi set kvindernes frigørelse, de glade tressere, rødstrømperne, afbrænding af BHer, liegestillingsdemonstrationer og debatter, og lovene er blevet ændret utallige gange, for at kvindernes rettigheder kunne ligestilles med mændenes. Men dette er ikke en kønsdebat, og har intet med kønsdiskriminering at gøre, selvom det har med ligestilling at gøre. Ligestilling mellem mennesker der er så heldige at de har muligheden for at være på arbejdsmarkedet og dem der har været så uheldige at den mulighed er blevet dem frataget, og de ikke længere har et valg, om de vil skifte til noget bedre lønnet, uddanne sig til en højere stilling eller blive selvstændige, og på den vis forbedre deres økonomiske forhold. Eller dem der har nået alderen for folkepension, eller er kommet ind i Danmark under ulykkelige omstændigheder der betyder at de er afskåret retten til at arbejde, og dette gælder både mænd og kvinder, unge og gamle, og det gælder alle, og ikke blot en klasse af arbejdere fra en fjern fortid.

De fleste er i dag så forudseende at de har en pensionsordning, enten privat eller gennem deres arbejde, så de, når de når så langt, udover deres folkepension, vil have en pæn alderpension fra private investeringer. Men det er ingen garanti for nogen, for at de når så langt inden de står uden indkomst, uheldet, ulykken eller simpel nedslidning i en alt for ung alder, netop fordi man har ydet en ekstra indsats på arbejdsmarkedet, kan gøre ende på arbejdslivet længe inden man når så langt. Er man forsikret igennem en A-kasse, og mister sit arbejde, enten grundet arbejdsløshed eller på grund af et svigtende helbred (sygdom) skal man såmen nok overleve de første et til to år, efter det hedder det kontanthjælp, og her møder de fleste den gensidige forsørgelsespligts grimme ansigt for første gang, for er man gift og ægtefællen tjener mere end ca. 22.500 kroner om måneden, vil kassen blive smækket i, eller har man en pensionsordning, skal den evt. tilbagekøbes og bruges først, eller

bor man i eget hus, som skulle være med til at sikre en på sine gamle dage, så skal friværdien belånes og bruges inden der kan ydes kontanthjælp, så de ordninger man egentlig havde tiltænkt som sikring af ens tid som folkepensionist, kan pludselig forsvinde som dug for solen. Og er man, f.eks tvunget så langt ud at man rammer kontanthjælpsloftet, så er der intet der hjælper, så mister man sin indkomst uanset hvordan ens situation ellers ser ud.

Fattigdom har vi fået for vane at betragte som noget der hører fortiden til, men vi tager fejl, fattigdom eksisterer i bedste velgående, og fattigdom skal ikke måles i forhold til andre lande, med ved at sammenligne indenfor landets grænser. Engang var fattigdom noget der hørte en bestemt klasse til, arbejderklassen og nedefter. Man var født ind i fattigdom, og var man det, forblev man som regel fattig hele livet, der var skarpe linjer mellem klasserne, og de skulle ikke overskrides, som loven fra 1925 jo næsten siger;- "som efter ægtefællernes livsvilkår må anses for passende". Arbejderklassen, middelklassen, borgerskabet og overklassen. Og hver klasse tog sig af sine egne, det var svært at forestille sig at en borger fra borgerskabet eller overklassen, ville lade en af deres egne synke ned på samfundets bund og udleve sit liv i fattigdom. Loven fra 1925 var lavet for arbejderklassen, for ingen andre kunne forventes at komme til at stå i den situation at de ikke kunne forsørge sig selv. Også her har verden og livet ændret sig, og sagsbehandlerne på jobcentret sidder overfor alle mulige borgere på jobcentret, fra arbejdsmand Jensen til universitetsuddannede doktorer, de sidste ofte chokerede over at de overhovedet kunne ende der.

Gensidig Forsørgelsespligt er indlemmet i Grundloven siges det, i grundloven står der nemlig;-

"Den, der ikke selv kan ernære sig eller sine, og hvis forsørgelse ikke påhviler nogen anden, er berettiget til hjælp af det offentlige, dog mod at underkaste sig de forpligtelser, som loven herom påbyder."

Dette er en gummiparagraf, som kan både tolkes og mistolkes, i hvilken retning man nu måtte ønske det, men at ændre den kræver en folkeafstemning, og det er derfor ikke så ligetil, men man kunne ændre loven af 1925. Man har således ændret reglerne om forsørgelsespligt adskillige gange. Spørgsmålet er ikke hvad der er muligt, men viljen til at ville ændre reglerne, og gøre dem tidssvarende.

Men end ikke lovene er konsistente, for kontanthjælpsmodtagere gælder den gensidige forsørgelsespligt kun for gifte personer, mens den for førtids og folkepension gælder for både gifte (herunder registreret partnerskab) og samlevende. Ved samlevende forstås, alt efter forgodtbefindende, når man deler bolig med en person som man teoretisk set kan indgå ægteskab eller registreret partnerskab med, det vil i realiteten sige at det er ganske få personer man kan dele bolig med uden at blive betragtet som samlevende;- En forælder, et voksent barn, en bedsteforælder, eller bror/søster. At fætter/kusine ikke er med, skyldes at det i Danmark stadig er muligt at gifte sig med en fætter/kusine.

Man kunne argumentere at den gensidige forsørgelsespligt er imod loven 1925, fordi man netop fratager den ene part muligheden for at bidrage til familiens underhold gennem økonomiske sanktioner.

Hvordan virker den gensidige forsørgelsespligt, den gensidige forsørgelsespligt er en økonomisk sanktion, der bliver trukket i den berørte parts ydelse (starthjælp, kontanthjælp, førtidspension eller folkepension) på 2 måder, første del er en generel nedsættelse af ydelsen, en skat på ægteskab/samliv om man vil, et fast beløb der

trækkes ud fra den formodning at partneren har en indkomst, uanset om han/hun har det eller ej.

Per måned (2011)	Enlig	Gift/Samlevende	Mister
Starthjælpsmodtager	6.472 kr.	5.367 kr.	1.105 kr.
Førtidspension (Ny)	16.594 kr.	14.105 kr.	2.489 kr.
Førtidspension(Gammel - lav)	14.018 kr.	11.039 kr.	2.979 kr.
Førtidspension(Gammel - høj)	17.744 kr.	14.765 kr.	2.979 kr.
Folkepension	11.318 kr.	8.339 kr.	2.979 kr.

Denne nedsættelse af indkomsten sker som sagt uanset, hvordan familiens økonomi ellers måtte være stykket sammen. Om begge eller kun en modtager, pension, m.m. Et ægtepar hvor begge ægtefællerne/samleverne er på folkepension mister således i alt 5.958 kr., og har herefter en samlet indkomst på 16.678 kr. om måneden før skat. Mens et ægtepar hvor begge parter er på starthjælp, mister 2.210 kr. og herefter har 10.734 kr. til sammen før skat, eller kun 690 kr. mere om måneden end én kontanthjælpsmodtager. Disse modtagere af sociale ydelser, fra starthjælp til folkepension, har sjældent eller aldrig mulighed for at forbedre deres indkomst på anden vis.

Den anden modregning forgår ved, at man trækker i forhold til husstandsindkomsten, når ægtefællen/samleveren eller ydelsesmodtageren selv har en indkomst der overstiger et fastsat beløb, trækkes der 30 kr. for hver 100 kroner tjent på anden vis. Og ser man på kontanthjælp, hvor satsen er 10.044 kr. om måneden, så trækkes der krone for krone, hvad ægtefællen tjener over en kontanthjælp, indtil kontanthjælpen helt falder bort.

De to metoder, hvor den første mest af alt, minder om en skat på ægteskab, en afgift eller moms, om man vil, er helt uforståelig, den anden overbyggende metode kan synes fair i lyset af loven fra 1925, men virker ikke befordrende for at ægtefælle/samlever, skal yde en ekstra indsats i eller for samfundet.

Ydelserne er i forvejen så lave at der ikke er mulighed for meget mere end at overleve, og det at spare op til alderdommen eller uforudsete udgifter er ikke en mulighed der er reel for modtagerne af de ovenstående ydelser. Og med den gensidige forsørgelsespligt, må modtagerne af disse sociale ydelser, ofte gå en nedværdigende tiggergang ned på kommunen, for at søge om andre tilskud, der efter ofte lang og omkostningstung sagsbehandling ender i afslag, afslag der kan betyde at familiens økonomi rystes så kraftigt at den ikke mere står til at redde.

Jeg forsøger at forestille mig det ramaskrig der ville lyde, skulle man forslå eller beslutte en generel ægteskabsafgift eller skat, for alle gifte/samlevende i samfundet, uanset om de var på arbejdsmarkedet eller ej! Men det tvivler jeg på at politikerne ville turde, nej man vælger den feje løsning og lægger en sådan afgift på grupper af borgere der i forvejen er økonomisk hårdt ramt, som ofte er fysisk eller psykisk svage og som sjældent har kræfterne til at sige fra.

Og spørger man sagsbehandlerne på kommunen, som måske godt selv kan se det absurde i den gensidige forsørgelsespligt, fremføres ofte det absurde argument at

man jo som gift, i vielsesritualet har lovet at man vil forsørge hinanden, der står nemlig;- *"Vil du elske og ære hende/ham, og leve med hende/ham både i medgang og modgang, i hvad lykke Gud den almægtige vil tilskikke jer, som en ægte mand/hustru bør leve med sin ægte hustru/mand, indtil døden skiller jer ad?"*

Taler præsten om kontanthjælp og førtidspension, nej, han/hun taler om kærlighed og ære, og i hvilken anden samfundsmæssig sammenhæng går man i dag ind og citere et religiøst ritual som begrundelse for en politisk administreret regel. For mig er dette noget vås, for så skulle den gensidige forsørgelsespligt kun gælde ægteviede og ikke samlevende. Men end ikke på vielsesattesten står der med et eneste ord skrevet "jeg vil forsørge".

Vi lever i dag i et samfund hvor individet er i centrum, hvor livet og udfoldelsesmulighederne er reguleret af love og paragraffer, og frem for, som man ellers ville finde naturligt i et moderne samfund, at øge borgernes og individets frihed, regulerer man mere og mere, og begrænser den enkeltes valg på en lang række områder. Igennem årtier kæmpede, især fagforeningerne og diverse græsrodsforeninger, for den enkeltes rettigheder, for ligestilling og for retten til at leve et liv i værdighed. I disse år er man ligeså stille ved at fratage borgerne disse rettigheder igen, vi bliver som borgere mindre og mindre frie, vi fratages frie valg, og vi tvinges til tiggergang. Helt imod internationale konventioner, som f.eks. FN konventionen om handicappedes ligestilling i samfundet, hvor Artikel 3 a) tydeligt siger;- *"Respekt for menneskets naturlige værdighed, personlige autonomi, herunder frihed til at træffe egne valg, og uafhængighed af andre personer"*.

Der findes ikke gensidig forsørgelsespligt i form af en økonomisk straf, andre steder i samfundet, end når det kommer til de fire ydelser, starthjælp, kontanthjælp, førtidspension og folkepension, grupper af borgere der af forskellige grunde selv har svært ved at sige fra, enten trykker alderen, eller helbredet, eller man har svært ved sproget, uanset er man som oftest allerede i en svær situation, hvor der allerede skal kæmpes for livets opretholdelse, og så kommer den gensidige forsørgelsespligt oveni og straffer en i forvejen stram økonomi.

Konsekvensen ses hver eneste dag i øjeblikket, familier der sættes ud af deres lejebolig, eller hvis de ejer deres bolig ender på tvangsauktion, med finanskrisen hængende over hovedet er det ofte ikke muligt at sælge boligen eller er man så heldig at få den solgt, så ofte til en pris med stort tab, og en efterfølgende stor gæld, der grundet omstændighederne, vil hænge over hovedet på de berørte parter resten af livet. Og der er ikke tale om småpenge disse familier ender med at skylde, men store summer der tynger et i forvejen svagt eller aldrende helbred.

Intet andet sted i samfundet, siger man, oh du er gift/samlevende, så nupper vi lige 30% af din indkomst, intet andet sted betales der skat fordi man vælger at være 2 frem for én.

En afskaffelse af den gensidige forsørgelsespligt vil være for dyr, siger politikerne og fremlægger opgørelser udregnet af embedsmænd på, hvor meget ekstra der skal udbetales årligt, hvis man ville afskaffe den gensidige forsørgelsespligt. Om det er bevidst eller ubevidst, med hensigt eller ren og skær malice, så giver disse tal et skævt billede, for i udregningerne er ikke medtaget, de besparelser man ville få på andre områder.

Mange der ellers gerne ville leve sammen, vælger i dag at bo adskilt, at bo sammen ville belaste økonomien for hårdt, og dermed optager de to boliger frem for én. Og da

de er på overførselsydelse får de sikkert begge boligydelse. Skulle de derimod vælge at bo sammen, og da boligydelsen er fastsat efter husstandsindkomsten, ville boligydelsen om ikke helt forsvinde, så blive meget lavere. De ville frigive en bolig til andre, og det offentlige kunne frem for at tænke nybyggeri investere i boligforbedringer i det allerede eksisterende byggeri. Dette kan siges om alle tilskud og ydelser der reguleres i forhold til husstandsindkomsten.

Yderligere ville der kunne spares på administrative omkostninger, omkostninger der går til sagsbehandling, men også til kontrol af alle de enlige, hvor man måske mener der kunne være tale om at de "vist ikke er reelt enlige". Gifte/samboende behøver man jo ikke kontrollere da deres status allerede er kendt. Men selvom det ikke er synligt for de fleste så bruges der mange skatte kroner på kontrol og endnu flere på det rent administrative ved ordningen med gensidig forsørgelsespligt.

Man ved at det er det bedste for børn, at vokse op i en familie, bestående af "far, mor og børn", det giver en anden balast, og en grobund for succes i livet. Men mange der vil eller er ramt af den gensidige må fravælge denne løsning, da økonomien så ikke kan hænge sammen.

Den gensidige forsørgelsespligt er en adfærdsregulerende regel, der fratager borgerne en del af deres frie vilje og det frie valg. Andet er det ikke. Og gav man sig virkelig til at regne på det, ville man nok finde ud af at de øgede ydelser ville man få ind på anden vis, men borgerne ville have et friere valg til hvordan de ønsker at indrette deres liv.

Uanset hvad man mener det ville koste samfundet, vil det dog i sidste ende alt sammen komme tilbage til samfundet igen, først som direkte skat, 38-40 procent, derefter når pengene forbruges, vil der komme 25% moms af det resterende, dette betyder at 55% kommer tilbage med det samme, bare i skatteindtægter, dette er direkte. Uanset ville pengene komme tilbage til samfundet om ikke direkte, så indirekte, og indirekte kan det være med til at skabe et øget forbrug hos dem der i dag er ramt af den gensidige forsørgelsespligt og som i forvejen har det hårdt økonomisk og danner hovedgruppen af udstødte og fattige i Danmark. Øget forbrug, betyder øget vækst, flere arbejdspladser, og dermed flere skatteindtægter. Og en ting er sikker, de borgere der er berørt af den gensidige forsørgelsespligt, vil ikke bruge pengene på offshore investeringer eller spekulationer i aktier og finansfonde. De ville forbruge dem her i Danmark hvor de bor.

Fakta om gensidig forsørgelsespligt:

- Gensidig forsørgelsespligt vil også ramme dig, alle bliver ramt af den gensidige forsørgelsespligt, om ikke før, så den dag, man kommer på folkepension.
- Gensidig forsørgelsespligt vil som minimum betyde at en modtager af kontanthjælp, førtidspension eller folkepension, mister knap 3.000 kroner om måneden, på basis af en formodet indtægt fra partneren, også selvom partneren ingen indtægt har.
- To folkepensionister, samboende eller gifte, elskende eller blot gode venner, vil miste knap 6.000 kroner om måneden (2011), eller mere end 25% af deres husstandsindkomst grundet den gensidige forsørgelsespligt, dette er hvad man minimum mister.
- To gifte/samlevende starthjælpsmodtagere, har kun 690 kr mere tilsammen

end en enig kontanthjælpsmodtager

- Ligesåvel som man kan få beskåret sin indkomst grundet den gensidige forsørgelsespligt, har man også selv pligt til at forsørge ægtefælle/samlever, og dette samtidigt.
- Hvis din ægtefælle tjener mere end ca. 22.500 om måneden før skat, kan du ikke få kontanthjælp.
- Der må gerne skæres flere gange i samme ydelse.
- Ejer man sin bolig, har den grundlæggende også forsørgerpligt, friværdien skal spises op inden der kan gives f.eks. kontanthjælp.
- Partneren gøres indirekte ansvarlig for andre mænds/kvindes børn hvis der er sammenbragte børn i forholdet til en modtager af starthjælp/kontanthjælp/førtidspension.
- At ægteskaber ruineres på grund af den gensidige forsørgelsespligt, til skade for børnene, ægtefællerne, og i sidste ende samfundet.
- At der er ægtefæller/samlevere der må vælge at blive skilt og leve adskilt for at få økonomien til at hænge sammen.
- Alle der er gift/samboende har gensidig forsørgelsespligt, men det er kun modtagere af offentlige ydelser der straffes økonomisk for at leve i et forhold.

Links:

Underskriftsindsamling

<http://forsoergelsespligt.skrivunder.dk/>

Tilhørende facebookgruppe

<http://www.facebook.com/groups/153135812761/>

Demonstrationsgruppe (demonstration planlagt til foråret 2012)

<http://www.facebook.com/groups/161824013911283/>

Udvalget har modtaget henvendelsen fra:

Lillian Morriello

Perbølvej 2

6392 Bolderslev